

עפ"ג (תל אביב) 36138-04-15 - רפעת אל וחידי נ' מדינת ישראל

עפ"ג (תל-אביב-יפו) 36138-04-15 - רפעת אל וחידי נ' מדינת ישראל מחוזי תל-אביב-יפו
עפ"ג (תל-אביב-יפו) 36138-04-15

רפעת אל וחידי

נגד

מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל-אביב-יפו בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
[01.07.2015]

כב' הנשיאה דבורה ברלינר, אב"ד

כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ

כב' השופטת אסתר נחליאל-חיאט

פסק דין

המערער הורשע על סמך הודייתו בכתב אישום שכלל שני אישומים שענינם פריצה. הפריצה האחת ארעה ב- 26.11.13 ובה גנב המערער, לאחר שנכנס למשרד דרך חלון, כספת ובה רכוש כמפורט בכתב האישום. למקום העבירה הגיע המערער ברכבו.

גם באישום השני שהתרחש יומיים לאחר מכן מדובר בהתפרצות. גם במקרה זה הגיע המערער למקום העבירה ברכבו. הפעם מדובר בפריצה שבוצעה באמצעות קפיצה מעל גדר המקיפה את העסק וגניבת רכוש, אף זאת כמפורש בכתב האישום.

בית משפט קמא (כב' השופט ע' דרויאן) הפנה את המערער לקבלת תסקיר של שירות המבחן ובסופו של יום, מצא לנכון להטיל על המערער עונש קל במיוחד תוך סטייה ממתחמי הענישה שנקבעו על-ידו כחלק מגזירת הדין. בית המשפט סבר כי מתחמי הענישה נעים בין 6 עד 12 חודשי מאסר בפועל בגין כל אירוע. בית המשפט עמד על כך כי מדובר במעילה באמונו של המתלונן והצביע על נסיבות נוספות שעניינן חומרת העבירה בנסיבותיה. עדיין ראה לנכון כאמור לסטות ממתחמי הענישה והטיל על המערער את העונשים הבאים:

4 חודשי מאסר על תנאי לגבי עבירת רכוש, למעט עבירת החזקת נכס החשוד כגנוב.

2 חודשי מאסר על תנאי לגבי העבירה שהוזכרה לעיל.

צו מבחן למשך 12 חודשים.

כן הורה בית המשפט על פיצוי המתלונן בסכום סמלי של 800 ₪.

הענישה המשמעותית היחידה למעשה המצויה בגזר הדין עניינה חילוט רכבו של המערער. בית המשפט ציין כי: "נראה כי חילוטו של הרכב מחויב מעצם המעשים וגם כאמצעי קונקרטי שיש בו תועלת חינוכית ומרתיעה". הערעור שבפנינו נסוב אך ורק על רכיב זה, קרי: חילוט הרכב.

לטענת הסנגורית, הרכב לא היה אינהרנטי לביצוע העבירה במקרה הנוכחי, לא שימש לביצוע העבירה ולא ניתן כשכר בעד ביצועה. הרכש שוויו כ- 60,000 ₪. מדובר בסכום עצום מבחינתו של המערער. חילוטו של הרכב יקשה על המערער בתהליך השיקום שעליו עמד גם בית משפט קמא ועל כן מן הראוי כי ערכאת הערעור תבטל את החילוט.

המדינה מפנה אותנו לכך שמדובר בשתי התפרצויות שבוצעו שתיהן במקום רחוק ממקום מגוריו של המערער. אל שתי הפריצות הגיע המערער ברכבו, קרי: הסתייע ברכב לביצוע העבירה. עוד מפנה המדינה לכך שבאישום הראשון נגנבה כספת שאותה לא יכול המערער להרחיק מן המקום לולא קיומו של הרכב.

שקלנו את טיעוניהם של הצדדים, אנו רואים לציין כי במהלך הדיון בפנינו הצענו למערער מעין הצעת פשרה ולפיה, יוטל עליו קנס שגובהו פחות משווי הרכב כנטען על-ידי הסנגורית, אלא שהצעה זו נדחתה.

בנסיבות הענין, איננו סבורים כי יש מקום להתערב בהחלטתו של בית משפט קמא. לא בכדי הזכרנו את העובדה שבאישום הראשון נגנבה כספת. הדעת נותנת שלולא קיומו של הרכב לא היה עולה בידי המערער לקחת את הכספת, להרחיקה ממקום ביצוע העבירה ולהביאה למקום שבו בסופו של דבר ננטשה. במובן זה הרכב בהחלט סייע למערער לביצוע העבירה.

אנו רואים עוד לציין כי בית משפט קמא איזן לקולא ככל האפשר את רכיבי הענישה וחילוט הרכב הוא למעשה ההיבט העונשי היחיד שבא לידי ביטוי בגזר הדין.

בנסיבות אלה, כאמור, איננו סבורים כי נפלה שגגה מעם בית משפט קמא. בע"פ (ת"א) 7124/09 נאמר בין היתר כי: "נקודת המוצא שצו חילוט נועד לפגוע עונשית במעורבים בעשייה פלילית הקשורה בחפץ התפוס".

לענייננו, אכן הרכב שימש להגעתו של המערער, אולם כפי שפורט לעיל, היה קשר בין היכולת להשלים את ביצוע העבירה לבין נוכחותו של הרכב במקום.

התוצאה היא כי אנו דוחים את הערעור.

ניתן והודע היום י"ד תמוז תשע"ה, 01/07/2015 במעמד הנוכחים.